4 Σεπτεμβρίου 2013

Παντοτινή ελπίδα στο Θεό

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη

Φωτό:diaskedastis.gr

Ένας νέος, παρασυρμένος από την τρομερή δύναμη της κακής συνήθειας, έπεφτε συχνά σε βαρύ αμάρτημα. Δεν άφηνε όμως τον αγώνα. Ύστερα από κάθε κατρακύλισμα έχυνε πύρινα δάκρυα και προσευχόταν στο Θεό μ' αυτά τα πονεμένα λόγια:

«Κύριε, σώσε με, είτε θέλω είτε δε θέλω. Εγώ ως χωματένιος που είμαι, τραβιέμαι εύκολα στη λάσπη της αμαρτίας. Συ όμως έχεις τη δύναμη να μ' εμποδίσεις. Δεν είναι θαυμαστό, Θεέ μου, αν ελεήσεις τον δίκαιο, ούτε αν σώσεις τον ενάρετο, γιατί αυτοί είναι άξιοι να γευτούν την αγαθότητά σου. Σε μένα τον αμαρτωλό δείξε, Κύριε, το έλεος και τη φιλανθρωπία Σου και σώσε με με θαυματουργικό τρόπο, γιατί μ' όλη την αθλιότητά μου σε Σε μόνο καταφεύγω ο δυστυχής».

Αυτά έλεγε με συντριβή ο νέος και όταν κυριευόταν από το πάθος και όταν ακόμα ήταν ήρεμος. Κάποια φορά που νικήθηκε ύστερα από αγωνιώδη αντίσταση, γονάτισε αμέσως κι επανέλαβε τα ίδια λόγια, χύνοντας ποταμούς δακρύων. Η ακατανίκητη ελπίδα του στη Θεία ευσπλαχνία ερέθισε το διάβολο. Παρουσιάστηκε μπροστά του όλος μανία και του φώναξε:

— Άθλιε, δε νοιώθεις λίγη ντροπή, όταν με τέτοια χάλια τολμάς να προσεύχεσαι και να παίρνεις στο στόμα σου το όνομα του Θεού; Μάθε μια για πάντα πως για σένα δεν υπάρχει σωτηρία.

Ο γενναίος αγωνιστής δε φοβήθηκε, ούτε την ελπίδα του έχασε, όπως περίμενε ο διάβολος.

— Μάθε κι εσύ, του αποκρίθηκε πως το δωμάτιο αυτό είναι σιδηρουργείο. Μια

σφυριά δίνεις και μια παίρνεις. Δε θα πάψω να σε πολεμώ με τη μετάνοια και την προσευχή, ώσπου να βαρεθείς να με πολεμάς κι εσύ με την αμαρτία.

— Έτσι λοιπόν; Φώναξε ο διάβολος με κακία. Από δω κι εμπρός παύω να σε πολεμώ, για να μην αυξηθούν τα βραβεία της υπομονής σου. Κι έγινε αμέσως άφαντος.

— Εύγε σου! Έχεις κατάνυξη, του ψιθύριζε καμιά φορά στο λογισμό του ο εχθρός για να τον ρίξει τώρα στην υψηλοφροσύνη.

— Ανάθεμα σε τούτο το καλό, αποκρινόταν με περιφρόνηση ο νέος. Μήπως αρέσει στο Θεό να χάσει ο άνθρωπος την καθαρότητα της ψυχής του με ρυπαρές πράξεις κι ύστερα να κάθεται να κλαίει;

Μετάφραση από το “Πώς αντιμετώπισαν τους σαρκικούς πειρασμούς” του Γεώργιου Α. Καλπούζου από τις εκδόσεις “Φωτοδότες”

Πηγές:-ΧΦΔ – evaggelismostheotokou.gr